II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) 2021/378,

annettu 22 päivänä tammikuuta 2021,

vähimmäisvarantovelvoitteiden soveltamisesta (uudelleenlaadittu) (EKP/2021/1)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 19 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98 ([1]),

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98 ([2]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan keskuspankin asetusta (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) ([3]) on muutettu merkittävästi useita kertoja. Koska muutoksia on jälleen tehtävä, asetus olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Euroopan keskuspankilla (EKP) on Euroopan keskuspankin asetuksen (EY) N:o 2531/98 6 artiklan nojalla oikeus kerätä laitoksilta vähimmäisvarantovelvoitteiden soveltamiseksi tarvittavat tiedot sekä tarkistaa niiden tietojen virheettömyys ja laatu, jotka laitokset antavat näiden velvoitteiden täyttämisen osoittamiseksi. Raportoinnin kokonaisrasitteen vähentämiseksi on tarkoituksenmukaista, että Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) ([4]) nojalla kerättyjä kuukausittaista tasetta koskevia tilastotietoja käytetään luottolaitosten varantopohjan säännölliseen laskentaan.

(3) On tarpeen lisätä avoimuutta ja selkeyttä useissa vähimmäisvarantovelvoitteiden soveltamiseen liittyvissä kysymyksissä, erityisesti mitä tulee a) laitosten vähimmäisvarantovelvoitteiden soveltamiseen liittyviin ehtoihin, b) siihen seikkaan, että niiden jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, joiden rahayksikkö on euro (euroalueen kansalliset keskuspankit), voivat päättää laitoksen sulkemisesta tilapäisesti tai pysyvästi eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioiden ja maksuvalmiusjärjestelmän (eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden) ulkopuolelle, c) ehtoihin, joiden mukaan varat tulisi ottaa huomioon varantoina vähimmäisvarantovelvoitteiden täyttymistä laskettaessa, d) vaatimuksiin, joita asetetaan hakemuksille, jotka koskevat lupaa pitää vähimmäisvarantoja välillisesti välittäjänä toimivan laitoksen kautta ja e) ehtoihin, joiden mukaan perutaan lupa vähimmäisvarantojen pitämiseen välillisesti välittäjänä toimivan laitoksen kautta.

([1]) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 1.
([2]) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4.
([3]) Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 1745/2003, annettu 12 päivänä syyskuuta 2003, vähimmäisvarantojen soveltamisesta (EKP/2003/9) (EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10).
([4]) Euroopan keskuspankin asetus (EU) 2021/379, annettu 22 päivänä tammikuuta 2021, luottolaitosten ja rahalaitossektorin tase-eristä (EKP/2021/2) (ks. tämän virallisen lehden sivu 16).

(4) Jotta eurojärjestelmän vähimmäisvarantovelvoitteita koskeva järjestelmä olisi tehokas, on myös tarpeen täsmentää vähimmäisvarantojen laskentaa, ilmoittamista, hyväksymistä ja ylläpitoa koskevat velvoitteet sekä niiden raportointi ja todentaminen.

(5) On aiheellista, että välittäjien ilmoittamat varantopohjaa koskevat tiedot ovat riittävän yksityiskohtaisia, jotta asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) mukainen raportointi olisi mahdollista. Lisäksi jos emoyrityksenä toimivalle laitokselle myönnetään lupa ilmoittaa varantopohja aggregoituna tämän asetuksen nojalla, on asianmukaista, että se ilmoittaa varantopohjatiedot aggregoituna asianomaiselle kansalliselle keskuspankille asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) mukaisesti.

(6) Jotta varmistettaisiin asianmukainen tasapaino vähimmäisvarantoja koskevien tietojen tarkkuuden ja sääntelykehyksen sujuvan soveltamisen varmistamisen välillä ja jotta vältettäisiin voimassa olevien ja sovellettavien lupien uudelleenkäsittely, välittäjinä toimivilla laitoksilla, joille on myönnetty lupa ilmoittaa varantopohja aggregoidusti asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) nojalla, tulisi olla mahdollisuus jatkaa tietojen ilmoittamista tällä tavoin, ilman että niiltä vaaditaan uuden luvan hakemista.

(7) Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti EKP voi vaatia jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö on euro (euroalueen jäsenvaltiot), sijoittautuneita luottolaitoksia pitämään vähimmäisvarantoja EKP:n ja euroalueen kansallisten keskuspankkien tileillä. Koska luottolaitoksilla on tilejä lainkäyttöalueensa kansallisessa keskuspankissa, on asianmukaista, että tällaisia varantoja pidetään yksinomaan kansallisissa keskuspankeissa olevilla tileillä.

(8) Asetuksessa (EY) N:o 2531/98 ja asetuksessa (EY) N:o 2532/98 vahvistetaan EKP:n valtuudet määrätä seuraamuksia tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten rikkomisesta, mukaan lukien tässä asetuksessa säädettyjen vähimmäisvarantovelvoitteiden noudattamatta jättäminen.

(9) Oikeusvarmuuden takaamiseksi on tarpeen, että tämän asetuksen säännökset, joita on muutettu vastaamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ([5]) olevaan luottolaitosten määritelmään (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2033 ([6]) perusteella) tehtyä muutosta, sovelletaan kyseisen muutoksen kanssa samanaikaisesti eli 26 päivänä kesäkuuta 2021. Operationaalisista syistä on kuitenkin tarpeen säätää, että varantotalletuksia koskevia säännöksiä sovelletaan 28 päivästä heinäkuuta 2021, joka on vuoden 2021 viidennen pitoajanjakson ensimmäinen päivä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan vähimmäisvarantovelvoitteet seuraaville laitoksille:

a) luottolaitokset, jotka ovat joko

   i) laitoksia, joille on myönnetty toimilupa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([7]) 8 artiklan nojalla;

   ii) laitoksia, jotka on vapautettu tällaisesta toimiluvasta direktiivin 2013/36/EU 2 artiklan 5 kohdan nojalla;

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

b) luottolaitosten sivukonttorit, mukaan lukien jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö on euro (euroalueen jäsenvaltio), sijoittautuneet sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joilla ei ole sääntömääräistä kotipaikkaa eikä pääkonttoria euroalueen jäsenvaltiossa, kuitenkin pois lukien euroalueen jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten euroalueen jäsenvaltioiden ulkopuolelle sijoittautuneet sivukonttorit.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1) 'vähimmäisvarannoilla' tarkoitetaan niiden varojen määrää, joita laitoksen on pidettävä varantoina varantotileillään asianomaisessa kansallisessa keskuspankissa;

2) 'vähimmäisvarantovelvoitteilla' tarkoitetaan kaikkia velvoitteita, jotka laitosten on täytettävä tämän asetuksen nojalla vähimmäisvarantojen laskennan, ilmoittamisen, kirjaamisen ja säilyttämisen sekä raportoinnin ja todentamisen osalta;

3) 'euroalueen jäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jonka rahayksikkö on euro;

4) 'luottolaitoksella' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;

5) 'sivuliikkeellä' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määriteltyä sivuliikettä,

6) 'asianomaisella kansallisella keskuspankilla' tarkoitetaan sen euroalueen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, jossa laitos on kotimainen;

7) 'varantotileillä' tarkoitetaan tilejä, joilla laitos pitää varantojaan asianomaisessa kansallisessa keskuspankissa;

8) 'varantopohjalla' tarkoitetaan laitoksen vähimmäisvarantojen laskennassa käytettävien hyväksyttävien velkojen summaa;

9) 'velvoiteprosentilla' tarkoitetaan prosenttiosuutta, jota sovelletaan varantopohjan eriin laitoksen vähimmäisvarantojen laskemiseksi;

10) 'pitoajanjaksolla' tarkoitetaan jaksoa, jonka ajalta vähimmäisvarantovelvoitteiden noudattamista arvioidaan;

11) 'päivän päätössaldolla' tarkoitetaan varantotalletusten määrää sillä hetkellä, kun maksuliikenne on saatu päätökseen ja eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmän käyttöön liittyvät kirjaukset tehty;

12) 'kansallisen keskuspankin pankkipäivällä' tarkoitetaan mitä tahansa päivää, jona tietty kansallinen keskuspankki on avoinna eurojärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden toteuttamista varten;

13) 'TARGET2-pankkipäivällä' tarkoitetaan mitä tahansa päivää, jona TARGET2-järjestelmä on avoinna maksumääräysten kirjaamista varten Euroopan keskuspankin suuntaviivojen ECB/2012/27 ([8]) mukaisesti;

14) 'kotimaisella' tarkoitetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98 ([9]) 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka kotimainen jossakin euroalueen jäsenvaltiossa;

15) 'sulautumisella' tarkoitetaan menettelyä, jossa yksi tai useampi luottolaitos (sulautuvat laitokset), jotka purkautuvat selvitysmenettelyttä, siirtää kaikki varansa ja velkansa toiselle luottolaitokselle (vastaanottava laitos), joka voi olla vastaperustettu luottolaitos;

16) 'jakautumisella' tarkoitetaan menettelyä, jossa yksi luottolaitos (jakautuva laitos), joka purkautuu selvitysmenettelyttä, siirtää kaikki varansa ja velkansa useammalle kuin yhdelle laitokselle (vastaanottavat laitokset), jotka voivat olla vastaperustettuja luottolaitoksia.

([8]) Euroopan keskuspankin suuntaviivat EKP/2012/27, annettu 5 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan laajuisesta automatisoidusta reaaliaikaisesta bruttomaksujärjestelmästä (TARGET2) (EUVL L 30, 30.1.2013, s. 1).

([9]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2533/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja (EUVL L 318, 27.11.1998, s. 8).

3 artikla

Varantotalletukset

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen laitosten on pidettävä 6 artiklan mukaisesti laskettuja vähimmäisvarantoja seuraavasti:

a) yhden tai useamman varantotilin keskimääräinen päivän päätössaldo pitoajanjakson aikana on yhtä suuri tai suurempi kuin kyseiselle ajanjaksolle 6 artiklan mukaisesti laskettu määrä;

b) vähimmäisvarannot pidetään euromääräisillä varantotileillä sen euroalueen jäsenvaltion asianomaisessa kansallisessa keskuspankissa, johon kyseinen laitos on sijoittautunut;

c) kansallisissa keskuspankeissa olevia selvitystilejä voidaan käyttää varantotileinä tätä asetusta sovellettaessa;

d) varat, joihin sovelletaan laitosta sitovia oikeudellisia, sopimusperusteisia, lakiin perustuvia tai muita rajoituksia, jotka ovat esteenä varojen realisoinnille, siirtämiselle tai luovuttamiselle tai niistä määräämiselle asianomaisella pitoajanjaksolla, on jätettävä varantotalletusten ulkopuolelle.

Laitosten on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle keskuspankille ilman aiheetonta viivytystä kaikista d alakohdassa tarkoitetuista rajoituksista.

2. Jos laitoksella on useita sivukonttoreita samassa euroalueen jäsenvaltiossa, sovelletaan seuraavaa:

a) kotipaikan tai päätoimipaikan on täytettävä, jos se sijaitsee kyseisessä jäsenvaltiossa, tässä artiklassa säädetyt vähimmäisvarantovelvoitteet samassa jäsenvaltiossa olevien sivukonttoreiden osalta;

b) kyseisen laitoksen on nimettävä yksi samassa jäsenvaltiossa oleva sivukonttorinsa tässä artiklassa säädettyjen vähimmäisvarantovelvoitteiden täyttämistä varten, jos sillä ei ole kotipaikkaa eikä pääkonttoria kyseisessä jäsenvaltiossa;

c) arvioidessaan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan täyttymistä asianomainen kansallinen keskuspankki ottaa huomioon kaikki saldot, jotka ovat kyseisen laitoksen sivukonttoreiden varantotileillä samassa jäsenvaltiossa päivän päättyessä.

3. Euroopan keskuspankki (EKP) julkaisee verkkosivustollaan seuraavat luettelot laitoksista:

a) laitokset, joihin sovelletaan tämän asetuksen mukaisia vähimmäisvarantovelvoitteita;

b) laitokset, jotka on 4 artiklan nojalla vapautettu vähimmäisvarantovaatimuksista, pois lukien 4 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitetut laitokset.

4 artikla

Poikkeukset vähimmäisvarantovelvoitteista

1. Laitokset vapautetaan 3 artiklassa säädetyistä vähimmäisvarantovelvoitteista, jos jompikumpi seuraavista soveltuu:

a) 1 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettu toimilupa peruutetaan tai siitä luovutaan; tai

b) laitos on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY ([10]) mukaisessa likvidaatiomenettelyssä.

2. EKP voi asianomaisen kansallisen keskuspankin pyynnöstä myöntää poikkeuksia 3 artiklassa säädetyistä vähimmäisvarantovelvoitteista, jos jokin seuraavista soveltuu:

a) laitos on direktiivin 2001/24/EY mukaisen tervehdyttämistoimenpiteen kohteena;

b) laitoksen varoja koskee unionin tai jäsenvaltion antama jäädyttämispäätös tai laitokseen sovelletaan toimenpiteitä, jotka unioni on määrännyt perussopimuksen 75 artiklan nojalla, ja kyseinen toimi rajoittaa laitoksen mahdollisuutta käyttää varojaan;

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/24/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta (EUVL L 125, 5.5.2001, s. 15).

c) EKP ja kansalliset keskuspankit (eurojärjestelmä) ovat tilapäisesti tai pysyvästi sulkeneet kyseisen laitoksen eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioiden tai maksuvalmiusjärjestelmän ulkopuolelle Euroopan keskuspankin suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) ([11]) mukaisesti;

d) kyseiseltä laitokselta ei ole asianmukaista edellyttää vähimmäisvarantoja.

Edellä ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa poikkeusta ei enää sovelleta seuraavan pitoajanjakson alusta, jos EKP:n neuvosto palauttaa laitoksen oikeuden osallistua avomarkkinaoperaatioihin tai maksuvalmiusjärjestelmään suuntaviivojen (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) 158 artiklan mukaisesti.

3. Edellä 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia myönnettäessä asianomaiset kansalliset keskuspankit ja EKP ottavat huomioon kaikki seuraavat seikat:

a) onko laitoksella lupa harjoittaa ainoastaan toimintoja, joilla on jokin erityistarkoitus;

b) onko laitokselta kielletty aktiivisen pankkitoiminnan harjoittaminen muiden luottolaitosten kanssa kilpaillen;

c) onko laitoksella oikeudellinen velvoite osoittaa kaikki talletuksensa alueellista ja/tai kansainvälistä kehitysapua palveleviin tarkoituksiin.

Edellä a alakohtaa sovellettaessa laitoksella on lupa harjoittaa ainoastaan toimintoja, joilla on jokin erityistarkoitus, jos se hoitaa ainoastaan erityisiä julkishallinnon tehtäviä tai jos laitosta koskee lakiin tai muuhun sääntelyyn perustuva kielto harjoittaa luottolaitosten liiketoimintaa.

4. Tässä artiklassa tarkoitettuja poikkeuksia sovelletaan sen pitoajanjakson alusta, jona kyseinen tapahtuma tapahtuu.

5 artikla

Varantopohja

1. Laitosten on laskettava varantopohjansa käyttäen tilastotietoja seuraavista veloista, jotka on ilmoitettu asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) mukaisesti:

a) talletukset;

b) liikkeeseen lasketut velkapaperit.

Jos laitoksella on hallussaan velkoja saman yhteisön euroalueen ulkopuolella sijaitsevalle sivuliikkeelle tai saman yhteisön euroalueen ulkopuolella sijaitsevalle päätoimipaikalle tai sääntömääräiselle kotipaikalle, kyseiset velat sisällytetään varantopohjaan.

2. Seuraavat velat on jätettävä 1 kohdan mukaisesti laskettavan varantopohjan ulkopuolelle:

a) velat muulle laitokselle, jos

   i) kyseiseen laitokseen sovelletaan vähimmäisvarantovelvoitteita tämän asetuksen nojalla; ja

   ii) kyseiseen laitokseen ei sovelleta poikkeusta eikä sitä ole vapautettu vähimmäisvarantovelvoitteista edellä 4 artiklan mukaisesti;

b) velat EKP:lle tai euroalueen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille.

3. Jos velat jätetään 2 kohdan mukaisesti varantopohjan ulkopuolelle, laitoksen on

a) ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle keskuspankille ulkopuolelle jätetystä määrästä ilman aiheetonta viivytystä;

b) esitettävä näyttöä kyseisistä veloista;

c) vähennettävä kyseisten velkojen määrä varantopohjasta sen jälkeen, kun asianomaiselle kansalliselle keskuspankille on toimitettu kyseistä määrää koskeva näyttö b alakohdan mukaisesti.

Jos laitos ei pysty toimittamaan asianomaiselle kansalliselle keskuspankille näyttöä edellä luokkaan ”liikkeeseen lasketut velkapaperit” kuuluvien velkojen määrästä, kyseisen laitoksen on edellä b alakohtaa sovellettaessa tehtävä EKP:n verkkosivuilla julkaistu vakiovähennys niiden velkapaperien kantatietoihin, jotka se on laskenut liikkeeseen ja joiden alkuperäinen maturiteetti on enintään kaksi vuotta.

([11]) Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/510, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta (EKP/2014/60) (EUVL L 91, 2.4.2015, s. 3).

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuihin, maturiteetiltaan enintään kahden vuoden velkapapereihin sovellettavaa vakiovähennystä määrittäessään EKP ottaa huomioon luottolaitosten liikkeeseen laskemien ja muiden luottolaitosten, EKP:n sekä asianomaisten kansallisten keskuspankkien hallussa olevien instrumenttien määrän suhteessa näiden liikkeeseen laskettujen instrumenttien avoinna olevaan kantaan euroalueen laajuisesti laskettuna.

5. Laitosten on laskettava tietyn pitoajanjakson varantopohja sitä kuukautta koskevien tietojen perusteella, joka oli kaksi kuukautta ennen pitoajanjakson alkamiskuukautta.

6. Asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) 2 artiklassa määriteltyjen pienten laitosten on laskettava varantopohjansa kahdelta peräkkäiseltä pitoajanjaksolta alkaen pitoajanjaksosta, joka alkaa vuosineljänneksen päättymistä seuraavana kolmantena kuukautena, asetuksen (EU) 2021/379] (EKP/2021/2) mukaisesti raportoitujen vuosineljänneksen lopun tietojen perusteella. Nämä laitokset ilmoittavat asianomaiselle kansalliselle keskuspankille vähimmäisvarantonsa 7 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Vähimmäisvarantojen laskeminen

1. Laitosten 3 artiklan mukaisesti pitämien vähimmäisvarantojen laskennassa käytetään kunkin 5 artiklassa tarkoitettuun varantopohjaan kuuluvan velan osalta seuraavia velvoiteprosentteja:

a) seuraaviin asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) liitteessä II olevassa 2 osassa tarkoitettuihin luokkiin sovelletaan velvoiteprosenttia nolla:

   i) talletukset, jotka täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä:

      — niille sovittu maturiteetti on yli 2 vuotta,

      — niiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta,

      — ne ovat takaisinostosopimuksia (repo-sopimuksia);

   ii) velkapaperit, joiden alkuperäinen maturiteetti on yli 2 vuotta;

b) kaikkiin muihin varantopohjaan sisältyviin velkoihin sovelletaan yhden prosentin velvoiteprosenttia.

2. Kansalliset keskuspankit tai laitokset tekevät 100 000 euron kiinteämääräisen vähennyksen kunkin laitoksen vähimmäisvarantoja laskettaessa, jollei 10–12 artiklan vaatimuksista muuta johdu.

3. Kansalliset keskuspankit käyttävät 6 artiklan mukaisesti laskettuja vähimmäisvarantoja

a) vähimmäisvarantotalletusten koron maksamiseen;

b) sen arvioimiseksi, onko 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa noudatettu.

7 artikla

Vähimmäisvarantojen ilmoittaminen

1. Kansalliset keskuspankit vahvistavat menettelyn laitosten yksilöllisten vähimmäisvarantojen ilmoittamiseksi. Tässä menettelyssä määritetään, laskeeko asianomainen kansallinen keskuspankki vai laitos vähimmäisvarannot 6 artiklan mukaisesti.

2. Jos asianomainen kansallinen keskuspankki laskee laitoksen vähimmäisvarannot 1 kohdan nojalla, sovelletaan kaikkia seuraavia kohtia:

a) asianomainen kansallinen keskuspankki ilmoittaa kyseiselle laitokselle sen vähimmäisvarannot viimeistään kolme kansallisen keskuspankin pankkipäivää ennen pitoajanjakson alkua;

b) kyseisen laitoksen on vahvistettava vähimmäisvarantonsa viimeistään pitoajanjakson alkamista edeltävänä kansallisen keskuspankin pankkipäivänä;

c) jos laitos ei vastaa edellä a alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen pitoajanjakson alkamista edeltävän kansainvälisen keskuspankin pankkipäivän päättymiseen mennessä, b alakohdassa tarkoitetun vahvistuksen katsotaan tulleen voimaan ja ilmoitettuja vähimmäisvarantoja sovelletaan kyseiseen laitokseen kyseisen pitoajanjakson ajan.

3. Kun laitos laskee vähimmäisvarantonsa 1 kohdan mukaisesti, sovelletaan kaikkia seuraavia kohtia:

a) kyseinen laitos ilmoittaa asianomaiselle kansalliselle keskuspankille vähimmäisvarantonsa viimeistään kolme kansainvälisen keskuspankin pankkipäivää ennen pitoajanjakson alkua;

b) asianomainen keskuspankki vahvistaa kyseisen laitoksen vähimmäisvarannot viimeistään pitoajanjakson alkamista edeltävänä kansainvälisen keskuspankin pankkipäivänä;

c) jos asianomainen kansallinen keskuspankki ei vastaa edellä a alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen pitoajanjakson alkamista edeltävän kansainvälisen keskuspankin pankkipäivän päättymiseen mennessä, b alakohdassa tarkoitetun vahvistuksen katsotaan tulleen voimaan ja ilmoitettuja vähimmäisvarantoja sovelletaan kyseiseen laitokseen kyseisen pitoajanjakson ajan.

4. Sovellettaessa 2 ja 3 kohtaa asianomainen kansallinen keskuspankki voi asettaa vähimmäisvarantojen ilmoittamiselle aikaisemman päivämäärän.

5. Kansalliset keskuspankit voivat määritellä ehdot ja määräajat, joiden puitteissa laitokset voivat tehdä varantopohjaa ja tämän artiklan mukaisesti ilmoitettuja vähimmäisvarantoja koskevia tarkistuksia. Tarkistuksia ei saa tehdä sen jälkeen, kun vähimmäisvarannot on vahvistettu 2 ja 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

6. Asianomaiset kansalliset keskuspankit asettavat saataville kalenterit, joissa osoitetaan vähimmäisvarantojen laskemiseksi merkityksellisten tietojen ilmoittamista ja vahvistamista koskevat määräajat tässä artiklassa mainittujen menettelyjen täytäntöönpanoa varten.

7. Jos laitos ei ole toimittanut asetuksessa (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) täsmennettyjä tilastotietoja, asianomainen kansallinen keskuspankki arvioi kyseisen laitoksen vähimmäisvarannot kyseiseltä pitoajanjaksolta laitoksen ilmoittamien historiatietojen ja muiden merkityksellisten tietojen perusteella ja ilmoittaa laitokselle vähimmäisvarantonsa vähintään kolme kansallisen keskuspankin pankkipäivää ennen kyseisen pitoajanjakson alkua.

8 artikla

Pitoajanjakso

1. Pitoajanjakso alkaa perusrahoitusoperaation maksujen suorituspäivänä sellaisen EKP:n neuvoston kokouksen jälkeen, jossa ennakkotietojen mukaan arvioidaan rahapolitiikan viritystä, ja päättyy seuraavan pitoajanjakson alkamista edeltävänä päivänä, jollei EKP:n neuvosto toisin vahvista.

2. EKP:n johtokunta julkaisee pitoajanjaksoja koskevan kalenterin EKP:n verkkosivustolla. Kansalliset keskuspankit julkaisevat tämän kalenterin myös verkkosivustoillaan. EKP ja kansalliset keskuspankit julkaisevat kalenterin vähintään kolme kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden alkua.

3. EKP:n neuvosto voi tehdä muutoksia 2 artiklassa tarkoitettuun kalenteriin. Muutettu kalenteri julkaistaan EKP:n ja kansallisten keskuspankkien verkkosivustoilla ennen sitä pitoajanjaksoa, jota muutos koskee.

9 artikla

Korko

1. Asianomainen kansallinen keskuspankki maksaa vähimmäisvarantotalletuksille korkoa, joka on eurojärjestelmän perusrahoitusoperaatioiden (kalenteripäivien määrällä painotettu) keskimääräinen korko pitoajanjakson aikana seuraavan kaavan mukaan (tulos pyöristetään lähimpään senttiin):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

jossa

R_t = vähimmäisvarantotalletuksille maksettava korko pitoajanjaksolta t;

H_t = pitoajanjakson t keskimääräinen päivittäinen vähimmäisvarantotalletus;

n_t = kalenteripäivien lukumäärä pitoajanjakson *t* aikana;

r_t = vähimmäisvarantotalletukselle maksettava korko pitoajanjaksolta *t*; korko pyöristetään kahteen desimaaliin;

i = pitoajanjakson *t i*:s kalenteripäivä

MR_i = marginaalikorko viimeisimmässä perusrahoitusoperaatiossa, jonka maksut suoritetaan kalenteripäivänä *i* tai ennen sitä.

2. Asianomainen kansallinen keskuspankki maksaa vähimmäisvarantotalletuksista koron toisena TARGET2-pankkipäivänä sen pitoajanjakson päättymisen jälkeen, jonka aikana korko on kertynyt.

10 artikla

Vähimmäisvarantojen pitäminen välillisesti välittäjän kautta

1. Laitos voi pyytää asianomaiselta kansalliselta keskuspankilta lupaa pitää vähimmäisvarantoja välillisesti välittäjänä toimivan laitoksen kautta, jos

a) välittäjälaitoksen kotimaa on samassa jäsenvaltiossa;

b) välittäjälaitokseen sovelletaan vähimmäisvarantovelvoitteita;

c) välittäjälaitos hoitaa tavallisesti kyseisen laitoksen puolesta vähimmäisvarantojen pitämisen ohella tiettyjä hallinnollisia tehtäviä (esimerkiksi varainhankinta).

2. Jos laitos hakee, edellä 1 kohtaa sovellettaessa, lupaa pitää kaikkia vähimmäisvarantojaan välillisesti välittäjänä toimivan laitoksen kautta, sen on tehtävä kyseisen välittäjänä toimivan laitoksen kanssa asiaa koskeva sopimus. Sopimuksessa on täsmennettävä vähintään seuraavat seikat:

a) haluaako hakija osallistua eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmään ja avomarkkinaoperaatioihin;

b) vähintään 12 kuukauden irtisanomisaika, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan 7 kohdan b alakohdan säännösten soveltamista.

Jos laitos antaa edellä b alakohdassa tarkoitettua irtisanomista koskevan ilmoituksen, sen tulee ilmoittaa asianomaiselle kansalliselle keskuspankille asiasta ilman aiheetonta viivästystä.

3. Jos ryhmittymän emoyritys konsolidoi tilastotietoja ilmoittaessaan samassa jäsenvaltiossa kotimaisten tytäryritysten liiketoiminnan asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseinen emoyritys voi pyytää asianomaiselta kansalliselta keskuspankilta lupaa pitää ryhmittymän vähimmäisvarantoja välittäjänä.

4. Jos emoyritys hakee lupaa pitää ryhmittymän vähimmäisvarantoja välittäjänä 3 kohdan mukaisesti, emoyrityksen on tehtävä kunkin kyseiseen ryhmittymään kuuluvan laitoksen kanssa sopimus välittäjänä toimimisesta. Sopimuksissa on täsmennettävä vähintään seuraavat seikat:

a) osallistuvatko emoyritys [tai tytäryritykset] eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmään ja avomarkkinaoperaatioihin;

b) vähintään 12 kuukauden irtisanomisaika.

5. Asianomainen kansallinen keskuspankki voi myöntää hakemuksen tehneelle laitokselle luvan pitää vähimmäisvarantoja välittäjän kautta, ja sen on ilmoitettava tästä kyseiselle laitokselle ja välittäjänä toimivalle laitokselle ilman aiheetonta viivytystä. Lupa tulee voimaan luvan myöntämispäivää seuraavan ensimmäisen pitoajanjakson alusta, ja sitä sovelletaan 2 tai 4 kohdassa tarkoitetun sopimuksen keston ajan tai kunnes lupa peruutetaan 7 tai 8 kohdan mukaisesti.

Laitokselle myönnetty lupa pitää vähimmäisvarantoja välittäjän kautta asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 10 artiklan nojalla katsotaan myönnetyksi tämän alakohdan mukaisesti tätä asetusta sovellettaessa.

6. Jos välittäjänä toimiva laitos pitää toisen laitoksen vähimmäisvarantoja tämän artiklan mukaisesti, sen on pidettävä nämä varannot omilla varantotileillään tämän asetuksen mukaisesti pidettävien omien varantojensa lisäksi.

7. EKP tai asianomainen kansallinen keskuspankki voi milloin tahansa peruuttaa 5 kohdan mukaisesti myönnetyn luvan, jos jokin seuraavista soveltuu:

a) jompikumpi 2 tai 4 kohdassa tarkoitetun sopimuksen osapuolista ei täytä tässä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia;

b) jompikumpi 2 tai 4 kohdassa tarkoitetun sopimuksen osapuolista pyytää luvan peruuttamista tämän artiklan nojalla;

c) edellä 1 kohdassa määritellyt vähimmäisvarantojen välillistä hallussapitoa koskevat edellytykset eivät enää täyty;

d) se on perusteltua välittäjänä toimivaan laitokseen liittyvistä varovaisuussyistä.

8. Asianomainen kansallinen keskuspankki tai EKP ottaa huomioon seuraavat seikat harkitessaan luvan peruuttamista 7 kohdan nojalla:

1. ovatko osapuolet hyväksyneet sopimuksen päättämisen keskinäisellä sopimuksella;

2. pystyykö vähimmäisvarantojaan välillisesti välittäjän kautta pitävä laitos täyttämään omat varantovelvoitteensa.

9. Jos asianomainen kansallinen keskuspankki tai EKP peruuttaa luvan 7 kohdan nojalla, sovelletaan seuraavaa:

a) luvan peruuttaminen tulee voimaan pitoajanjakson päättyessä, paitsi jos lupa peruutetaan 7 kohdan d alakohdan mukaisesti;

b) jos lupa peruutetaan 7 kohdan d alakohdan nojalla, peruuttaminen tulee voimaan välittömästi eikä tämän kohdan c alakohdassa säädettyä ilmoituksen tekemiselle asetettua irtisanomisaikaa sovelleta;

c) asianomainen kansallinen keskuspankki tai EKP ilmoittaa kummallekin 2 tai 4 kohdassa tarkoitetun sopimuksen osapuolelle irtisanomisesta vähintään viisi työpäivää ennen sen viimeisen pitoajanjakson päättymistä, jota lupa koskee.

10. Jos EKP määrää seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 2532/98 nojalla, se voi määrätä kyseiset seuraamukset välittäjänä toimivalle laitokselle ja laitokselle, jonka varantoja se pitää.

11 artikla

Varantopohjan aggregoitu raportointi

1. Jos laitos pyytää asianomaiselta kansalliselta keskuspankilta lupaa pitää kaikkia vähimmäisvarantojaan välillisesti emoyrityksenä toimivan laitoksen kautta 10 artiklan 3 kohdan nojalla, kyseinen emoyrityksenä toimiva laitos voi pyytää asianomaiselta kansalliselta keskuspankilta lupaa raportoida varantopohja ja kyseiseen ryhmään kuuluvien laitosten varantopohja aggregoidusti asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) mukaisesti. Kansalliset keskuspankit voivat antaa emoyrityksenä toimiville laitoksille luvan ilmoittaa varantopohja aggregoituna ja asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) mukaisesti.

2. Jos emoyrityksenä toimiva laitos pyytää asianomaiselta kansalliselta keskuspankilta lupaa raportoida varantopohja aggregoidusti 2 kohdan nojalla, asianomainen kansallinen keskuspankki varmistaa, että 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen sisältyy tieto siitä, että 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kiinteämääräinen vähennys saatetaan menettää yksittäisen laitoksen tasolla.

3. Jos asianomainen kansallinen keskuspankki antaa emoyrityksenä toimivalle laitokselle luvan raportoida varantopohja aggregoidusti 1 kohdan nojalla, se ilmoittaa tästä asianomaiselle laitokselle ilman aiheetonta viivytystä. Lupa tulee voimaan luvan myöntämispäivää seuraavan ensimmäisen pitoajanjakson alusta, ja sitä sovelletaan 2 kohdassa tarkoitetun sopimuksen voimassaoloajan tai kunnes lupa peruutetaan.

4. Jos asianomainen kansallinen keskuspankki antaa emoyrityksenä toimivalle laitokselle luvan raportoida varantopohja aggregoidusti 1 kohdan nojalla, välittäjänä toimivan laitoksen hallussa olevista vähimmäisvarannoista vähennetään yksi 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kiinteämääräinen vähennys.

5. Lupaa, jonka EKP on myöntänyt laitokselle varantopohjan ilmoittamiseen aggregoidusti asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 11 artiklan nojalla, on pidettävä tätä asetusta sovellettaessa voimassa olevana ja sovellettavana, kunnes kyseinen lupa peruutetaan.

12 artikla

Sulautuminen ja jakautuminen

1. Jos sulautuminen tulee voimaan pitoajanjakson aikana, sovelletaan kaikkia seuraavia alakohtia:

a) vastaanottavan laitoksen on täytettävä tämän asetuksen vaatimukset sulautuvan laitoksen osalta;

b) vastaanottavan laitoksen vähimmäisvarannoista vähennetään kunkin osalta 6 artiklan 2 kohdan mukaan sovellettava kiinteämääräinen vähennys;

c) kansalliset keskuspankit arvioivat, täyttävätkö laitokset 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan vaatimukset, ottaen huomioon talletukset, jotka ovat sekä vastaanottavien että sulautuvien laitosten varantotileillä päivän päättyessä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua pitoajanjaksoa välittömästi seuraavan pitoajanjakson aikana sovelletaan seuraavaa:

a) vastaanottavan laitoksen vähimmäisvarannoista tehdään 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti vain yksi kiinteämääräinen vähennys; ja

b) vastaanottavan laitoksen vähimmäisvarannot lasketaan 6 artiklaa sovellettaessa käyttäen varantopohjaa, jossa on laskettu yhteen sulautuvien laitosten ja vastaanottavan laitoksen varantopohjat.

Edellä b alakohtaa sovellettaessa laskenta tehdään käyttäen kunkin laitoksen varantopohjaa kyseiseltä pitoajanjaksolta ikään kuin sulautumista ei olisi tapahtunut ja asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) liitteessä III olevassa 2 osassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös seuraaviin pitoajanjaksoihin, jos asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) liitteessä III olevan 2 osan 4 kohdan edellytykset täyttyvät.

3. Jos jakautuminen tulee voimaan pitoajanjakson aikana, sovelletaan seuraavaa:

a) vastaanottavien laitosten, jotka ovat luottolaitoksia, on täytettävä tämän asetuksen vaatimukset jakautuvan laitoksen osalta;

b) jokaisen vastaanottavan luottolaitoksen on täytettävä tämän asetuksen vaatimukset jakautuvan laitoksen varantovelvoitteen osalta siinä suhteessa, jonka se saa jakautuvan laitoksen varantopohjasta;

c) jakautuvan laitoksen pitämät varannot jaetaan vastaanottavien laitosten kesken suhteellisesti;

d) edellä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kiinteämääräinen vähennys tehdään kunkin vastaanottavan laitoksen vähimmäisvarannoista.

4. Sitä pitoajanjaksoa, jona jakautuminen tulee voimaan, välittömästi seuraavan pitoajanjakson aikana ja kunnes vastaanottavat laitokset ilmoittavat varantopohjansa asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) mukaisesti, sovelletaan seuraavaa:

a) kunkin vastaanottavan laitoksen on täytettävä tämän asetuksen vaatimukset sen osuuden osalta, joka sille mahdollisesti on kohdistettu jakautuvan laitoksen varantopohjasta; ja

b) edellä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kiinteämääräinen vähennys tehdään kunkin vastaanottavan laitoksen vähimmäisvarannoista.

13 artikla

Toimivaltuuksien delegointi euron käyttöönoton yhteydessä

1. Kun jäsenvaltio ottaa euron käyttöön perussopimuksen mukaisesti, EKP:n neuvosto siirtää tällä asetuksella EKP:n johtokunnalle toimivallan määrittää EKPJ:n markkinaoperaatioiden komitean näkemykset huomioon otettuaan seuraavat seikat:

a) siirtymäpitoajanjakson päivämäärät, sovellettaessa vähimmäisvarantovelvoitteita 3 artiklan nojalla kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin laitoksiin; tällöin ajanjakso alkaa päivästä, jona euro otetaan käyttöön kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) edellä 5 artiklassa tarkoitetun varantopohjan laskentatavan a alakohdassa tarkoitetun siirtymäpitoajanjakson aikana;

c) määräajan, jonka kuluessa kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet laitokset tai asianomainen kansallinen keskuspankki laskevat ja tarkastavat vähimmäisvarannot siirtymäpitoajanjakson osalta.

EKP:n johtokunta hyväksyy ja julkaisee ensimmäisen alakohdan mukaisen päätöksen vähintään kaksi kuukautta ennen päivää, jona euro otetaan käyttöön asianomaisessa jäsenvaltiossa, ja ilmoittaa tästä EKP:n neuvostolle.

2. EKP:n neuvosto siirtää lisäksi EKP:n johtokunnalle toimivallan sallia, että muihin euroalueen jäsenvaltioihin sijoittautuneet laitokset voivat vähentää varantopohjasta velat euron käyttöön ottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneille laitoksille asianomaisina pitoajanjaksoina 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun siirtymäajanjakson aikana ja sitä välittömästi sen jälkeen.

Tätä ensimmäistä alakohtaa sovelletaan, jos euron käyttöön ottavan jäsenvaltion laitokset eivät ole 3 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa laitosten luettelossa vähimmäisvarantoja laskettaessa. Tässä tapauksessa EKP:n johtokunnan hyväksymissä päätöksissä, joissa sallitaan vähennys tämän kohdan nojalla, voidaan tarkemmin määrittää tapa, jolla näiden velkojen vähentäminen lasketaan.

.

14 artikla

Tietojen tarkastaminen

1. Asianomaiset kansalliset keskuspankit voivat käyttää oikeuttaan tarkistaa laitosten varantopohjaa koskevien tietojen oikeellisuus ja laatu asetuksen (EY) N:o 2531/98 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Kun laitos ilmoittaa vähimmäisvarantojen laskennasta 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti, asianomaisen kansallisen keskuspankin on tarkistettava tämän laskennan tarkkuus ja seurattava, että se on johdonmukainen asetuksen (EU) 2021/379 (EKP/2021/2) mukaisesti raportoituihin tilastotietoihin nähden.

15 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 26 päivästä kesäkuuta 2021 alkavin vaikutuksin.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

16 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan viidentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 26 päivästä kesäkuuta 2021. Asetuksen 3 artiklaa sovelletaan kuitenkin 28 päivästä heinäkuuta 2021, joka on vuoden 2021 viidennen pitoajanjakson ensimmäinen päivä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa 22 päivänä tammikuuta 2021.

EKP:n neuvoston puolesta
EKP:n puheenjohtaja
Christine LAGARDE

LIITE I

Kumottu asetus ja luettelo muutoksista

Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) (EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10).

Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 1052/2008 (EKP/2008/10) (EUVL L 282, 25.10.2008, s. 14).

Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1358/2011 (EKP/2011/26) (EUVL L 338, 21.12.2011, s. 51).

Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1376/2014 (EKP/2014/52) (EUVL L 366, 20.12.2014, s. 79).

Euroopan keskuspankin asetus (EU) 2016/1705 (EKP/2016/26) (EUVL L 257, 23.9.2016, s. 10).

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1745/2003	Tämä asetus
1 artikla	2 artikla
2 artiklan 1 kohta	1 artikla
2 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	4 artiklan 2 ja 3 kohta
2 artiklan 3 kohta	3 artiklan 3 kohta
—	3 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 3 artiklan 4 kohta
3 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2a kohdan ensimmäinen alakohta	5 artiklan 3 kohta
3 artiklan 2a kohdan toinen alakohta	5 artiklan 4 kohta
—	5 artiklan 5 kohta
3 artiklan 3 kohta	5 artiklan 6 kohta
3 artiklan 4 kohta	5 artiklan 7 kohta
4 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohdan a alakohta
4 artiklan 2 kohta	6 artiklan 1 kohdan b alakohta
5 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohdan johdantolause ja 6 artiklan 3 kohta
5 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohta	7 artiklan 1–5 kohta
5 artiklan 4 kohta	7 artiklan 6 kohta
5 artiklan 5 kohta	7 artiklan 7 kohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	3 artiklan 1 kohdan b alakohta
6 artiklan 1 kohdan kolmas virke	3 artiklan 1 kohdan c alakohta
6 artiklan 2 kohta	3 artiklan 1 kohdan a alakohta
6 artiklan 3 kohta	3 artiklan 2 kohta
7 artikla	8 artikla
8 artikla	9 artikla
9 artikla	14 artiklan 1 kohta
10 artiklan 1 ja 2 kohta	10 artiklan 1 ja 2 kohta, 10 artiklan 5 kohta
10 artiklan 3 kohta	10 artiklan 6 ja 10 kohta
10 artiklan 4 kohta	10 artiklan 7 kohta ja ja 10 artiklan 9 kohdan b ja c alakohta
10 artiklan 5 kohta	10 artiklan 9 kohdan b alakohta
—	10 artiklan 4–5 ja 8 kohta
10 artiklan 6 kohta	Johdanto-osan 5 perustelukappale, 14 artiklan 2 kohta

11 artikla	11 artikla
12 artikla	—
13 artikla	12 artikla
13 a artikla	13 artikla
14 artikla	15 artikla
—	
15 artikla	16 artikla
—	Liitteet I ja II